

## ДЕСЕТО ЯВЛЕНИЕ.

Горни тѣ. *Ивана придружена отъ ~~преступници~~ <sup>крале</sup> тѣ и отъ много рицари влиза, и съ благороденъ погледъ изглежда всички.*

Дюноа. *(послѣ дълбоко мълчание.)* Ти ли си чюдесно момиче . . . . .

Ивана. *(пресича думата му, послѣ ся взира въ него).* Бастардъ отъ Орлеанъ, искашъ да опитвашъ Бога! Стани отъ това мѣсто, стани, защото ти не прилича; азъ съмъ пратена на помощъ на единъ повеликъ человекъ! —

*(Пристъпва къмъ краля, направява поклонъ, става и ся оттеглява назадъ. — Всички присъствующи ся очудватъ. — Дюноа става отъ мѣстото си, тъй, щото остава прѣдъ краля свободно мѣсто).*

Карлъ. Днесъ за прѣвъ пътъ виждашъ мое то лице, и отъ кога ма познавашъ, кажи!

Ивана. Азъ съмъ тя видяла тамъ, гдѣто не тя е видѣлъ никой, освѣнъ единъ Богъ! *(приближава ся до краля и му говори тихо).* Прѣзъ миналата нощъ, смисли ся — отъ както всички около тебъ, бѣха ся прѣдали на дълбокъ сънъ, то ти стана отъ легло то си, прекръсти ся, и исчете една молитва; нека излѣзатъ всички вѣнъ, и азъ ще ти разкажа съдържанието ѝ. —

Карлъ. Щото съмъ повѣрилъ на Бога, не желая да го крия също и отъ хората! Говори, открий съдържанието на моята горѣща молба, и тогазъ нѣма да ся съмнявамъ, че не тя въодушевява самъ Богъ. —

Ивана. Три молитви исчете ти, и внимавай, да ли ще сполуча да ги узная. — Въ първата ся моли Богу, че ако не владѣе правдата на тѣзи корона, ако ся останали нѣкои грѣхове още отъ баща ти, които разтвориха земни тѣ бездни, та распашиха тозъ ужасенъ огънь, то ти ся рѣшавашъ да бъдешъ жертва